

Oponentský posudek

Diplomová práce

Eva Dvořáková

Dvacet let církevního školství v České republice (1991 – 2010). Zákonné a biblické normy. Služba a pastorační v církevních školách

Formální stránka:

Práce obsahuje 83 stran textu. Je členěna do 12 kapitol, které jsou dále děleny pouze na podkapitoly 2. řádu. Členění kapitol je vzhledem k jejich rozsahu logické a proporcionální. Připomínku mám pouze k výčtům zákonů, které souvisí s postavením církevních škol v systému českého školství, které autorka nijak nekommentuje ani neinterpretuje. Patří tedy spíše do příloh. Zákonné normy upravující vysoké školství do práce z logiky věci nepatří vůbec, protože žádná církev v ČR není zřizovatelem vysoké školy.

V práci cituje autorka 85 odborných pramenů, včetně zákonů a internetových zdrojů. Cituje také anglicky a německy mluvící autory.

Seznam literatury je zpracován přehledně, v textu autorka cituje korektně, v souladu s mezinárodní normou.

Formální nedostatky se vyskytují jen výjimečně (např. na s. 53 se opakuje 2. a 3. odstavec, na s. 55 nedává smysl závěrečný odstavec na stránce)

Jazyková stránka:

V práci se nevyskytují žádné závažnější gramatické chyby. Také stylistická úroveň autorky odpovídá požadavkům na diplomovou práci.

Obsahová stránka:

K této dimenzi práce mám připomínky závažnějšího charakteru:

Už titul práce zní poněkud nesrozumitelně. Není zcela jasné, co autorka myslí biblickými normami, které vztahuje k dvacetileté historii církevních škol v ČR. Také v některých kapitolách staví vedle sebe autorka kategorie, které jsou obtížně slučitelné, např. kap. 3: Historie školství a pedagogiky.

V práci autorka přináší velmi mnoho informací, které buď vůbec nepatří k tématu, nebo jsou nepodstatné (např. na s. 19: formy prezentace církevních škol nebo vytyčení informací o školách pražské arcidiecéze či informace o mezinárodních školských organizacích. Diskutativní je i zařazení kapitoly o církevních školách v některých zemích EU, které postrádá komparativní rozměr vzhledem k českému církevnímu školství.

Samotné pojednání o historii českého školství začíná autorka informacemi o vzdělávání chlapců ve starém Izraeli, později míchá jezuitské školství s husitstvím. Krátké pojednání o Komenském nevystihuje podstatu jeho koncepce.

V kap. 6: Teologická reflexe církevního školství: autorka necituje vůbec církevní dokumenty katolické církve, které se vztahují výlučně k církevním školám, byť podkapitola 6.2 nese název Interní předpisy. Nenašla jsem v této kapitole ani téma, které by naznačovalo nějaké „biblické normy“.

Připomínky mám i k praktické části práce. Např. při stanovení hypotéz mísí autorka normativní a hypotetickou formu řeči (2. hypotéza), na s. 77 ověřuje hypotézu pomocí vlastní zkušenosti, nejasná je formulace 3. hypotézy. Autorka hypotézy kromě jiného ověřuje pomocí analýzy řízených rozhovorů, z práce však neplyne, jak přitom postupovala.

Také obsáhlý popis vlastních zkušeností s církevním školstvím po r. 1989 nepatří v takovém rozsahu (6 stran textu) do odborné publikace.

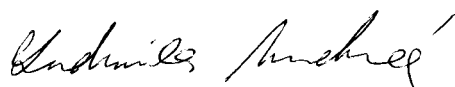
Přesto nelze autorce upřít, že v práci snesla velké množství užitečných informací o právním, ekonomickém a správním postavení církevních škol v ČR po r. 1989, které doplnila částečně i o teologickou reflexi cílového zaměření církevních škol. Oceňuji také velkou angažovanost na tématu, která z celé práce vyzařuje.

Závěr:

Po formální a jazykové stránce je práce zpracována pečlivě a na odpovídající úrovni. Poněkud zmatečně působí obsahová struktura práce, k níž přispívá i pojmová nejasnost a podcenění angažmá katolické církve na tomto poli. I přesto přináší práce soustavu dobrých informací o vývoji postavení církevních škol v systému českého školství po roce 1989.

Práci doporučuji k obhajobě. Navrhuji známku

velmi dobře – dobře

doc. PhDr. Ludmila Muchová, PhD.